

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ»
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою
відеоконференц-зв'язку)

12–13 травня 2016 року
м. Тернопіль

У двох томах
ТОМ 2

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2016

мування особистісних якостей; формування професійної спрямованості; підвищення рейтингу успішності навчання. Сукупність всіх вказаних дидактично-виховних ефектів ІСРС сприяє формуванню у студента ініціативності, самостійності, відповідальності, креативності та нестандартного мислення. ІСРС дає змогу реалізувати творчий потенціал людини за рахунок індивідуалізації навчального процесу, формуючи або підвищуючи таким чином рівень самоосвітньої діяльності особистості, що є основою процесу індивідуального самовдосконалення, як складової частини саморозвитку професіонала та людини.

Висновок. Індивідуальна самостійна робота студента є невід'ємною частиною дидактики навчального процесу, оскільки значно підвищує компетентність студентів при вивченні клінічної дисципліни та покращує внутрішнє сприйняття студентами навчального процесу. Правильно

організована ІСРС є запорукою якості отримання знань з предмету та важелем підвищення рівня та ефективності організації навчального процесу.

Література

1. Колісник Я.І. Організація самостійної роботи студентів в умовах кредитно-модульного навчання / Я. Колісник, Б. Цибуляк // Вісник Львів. ун-ту. сер. педаг. – 2009. – Вип. 25, ч. 2. – С. 332-341.

2. Чиркова Т. В. Організація самостійної роботи студентів в ВНЗ / Т. В. Чиркова // Шляхи реалізації кредитно-модульної системи організації навчального процесу і тестових форм контролю знань студентів [текст]: Матеріали наук.-метод. семінару / Під ред. Гогунського В.Д. – Вип. 5: Організація та стандартизація навчального процесу. – Одеса: Наука і техніка, 2011. – С.100-102.

ПРОБЛЕМА МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

О. Я. Бабак, В. І. Молодан, К. А. Просолєнко, К. А. Лапишина

Харківський національний медичний університет

*«Якщо ти зараз заснеш, то тобі, звичайно, при-
сниться твоя мрія. Якщо ж замість сну ти вибереш
навчання, то ти втілиш свою мрію в життя» перше
правило мотивації студентів Гарварду.*

У процесі навчання студентів необхідний облік особливостей їх мотивації до навчання. Крім того, важливо також враховувати специфіку співвідношення мотивації навчання з соціокультурним рівнем, а також з індивідуально-психологічними і соціально-психологічними особливостями учнів.

Мотивація, як провідний чинник регуляції активності особистості, її поведінки і діяльності становить винятковий інтерес для всіх людей. Навчальна мотивація визначається рядом специфічних факторів: особливостями того, хто навчається (самооцінка, рівень інтелектуального розвитку); особливостями викладача; організацією педагогічного процесу; специфікою навчального предмета. Ряд досліджень показав, що в медичному вузі найбільше задоволені обраною професією студенти першого курсу, але протягом усіх років навчання цей показник неухильно знижується аж до останнього курсу. Студенти-першокурсники, як правило, володіють ідеальними уявленнями про майбутню професію, які при зіткненні з реаліями піддаються хворобливим змінам. Дослідження, проведені в вузах, показали, що сильні і слабкі студенти відрізняються зовсім не за інтелектуальними показниками, а по тому, в якій мірі у них розвинена професійна мотивація.

Грунтуючись на позитивній теорії мотивації, в якості мотивів можуть виступати ідеали, інтереси особистості,

переконання, соціальні установки, цінності, але при цьому, всіма цими причинами лежать потреби особистості у всьому їх різноманітті. До основних потреб в мотивації відносяться: потреба у визнанні, в самоактуалізації, потреба в пізнанні і розумінні. Реалізація когнітивної потреби пов'язана з розумінням, систематизацією, з аналізом фактів і виявлення взаємозв'язків між ними, до побудови якоїсь упорядкованої системи цінностей.

Найважливішою функцією освіти є безкорисливе відтворення духовних цінностей, забезпечення трансляції культурного досвіду, виховання і розвиток людської особистості. Для підготовки конкурентно-здатних фахівців, які володіють академічною культурою, педагогам необхідно приділяти особливу увагу таким цінностям, як компетентність, критичне мислення, творча спрямованість, готовність до зовнішньої і внутрішньої конкуренції (змагання), до роботи в команді, гордості за свій університет.

Література

1. Сергеев В. К. Молодежная субкультура в условиях мегаполиса // Москва: РИЦ ИСПИ РАН. – 2001.

2. Реан А. А. И др. Психология и педагогика/Реан АА, Бордовская НВ, Розум СИ–спб.: Питер, 2002.–432 с.: ил // Серия" Учебник нового века.

3. Маслоу А. Теория человеческой мотивации // Мотивация и личность. Спб.: Евразия. – 1999.

4. Баева Т. А. Формирование профессиональной иноязычной коммуникативной компетентности студентов-медиков средствами новых информационных технологий // Научные проблемы гуманитарных исследований. – 2011. – №. 9.